

Éva szívem, Éva./ Most érik a szilva.
Terítve az alja./ Fölszedjük hajnalra.

Bárcsak ez a hajnal/ Sokáig tartana.
Hogy a szerelemnek/ Vége ne szakadna!

Szerelem, szerelem./ Átkozott gyötrelem,
Mér' nem virágoztál/ Minden fa tetején?

Minden fa tetején./ Cédrusfa levelén.
Had' szakajtott volna/ Minden szegény legény.

Lám én szakajtottam./ De elszalajtottam.
Szelíd galamb helyett Vadgalambot fogtam.

-Évå sívem Évå/ Mocht érik å silvå
Tèritvè åz åyå/ Fölsedyük háynálrå

-Bårtchåk èz å háynål/ Chokáig tårtánå
Hody å sèrèlèmnèk/ Vèguè nè såkådånå

-Sèrèlèm sèrèlèm/ Átkozott dyötrèlèm
Mér nèm virágoztål/ Mindèn få tètèyèn

-Mindèn få tètèyèn/ Tsédrouchfå lèvlèn
Håd såkåytott volna/ Mindèn sègègne lègègne

-Lám én såkåytottåm/ Dè èlsålåytottåm
Sèlid gålåmb hèyètt/ Vådgalåmbot fogtåm

Ève, mon cœur, les prunes mûrissent,
il y en a plein sous l'arbre, nous allons les ramasser jusqu'à l'aube.

Que l'aube ne finisse jamais, notre amour durera toujours.

Amour, amour, maudite souffrance,
pourquoi ne fleuris-tu pas au sommet de tous les arbres?

Au sommet de chaque arbre, sur les feuilles du cèdre,
pour que chaque jeune homme puisse en cueillir.

Moi, j'en ai bien cueilli mais je l'ai raté, j'ai attrapé un pigeon sauvage à la place d'une douce tourterelle.

ZOLTÁN KODÁLY:

ÉVA, SZÍVEM, ÉVA

-

I.

Éva, szívem, Éva
Most érik a szilva
Terítve az alja
Fölszedjük hajnalra!
Sütött ángyóm rétest
Nem adott belőle
Kivitte a kiskertbe
Rózsás keszkenőbe.
Éva, szívem, Éva
Most érik a szilva
Terítve az alja
Fölszedjük hajnalra!

II.

Éva, szívem, Éva
Most érik a szilva
Terítve az alja
Majd fölszedjük hajnalára!
Sütött ángyóm rétest
Nem adott belőle
Kivitte a kertbe
Rózsás keszkenőbe.
Éva, szívem, Éva
Most érik a szilva
Terítve az alja
Majd fölszedjük hajnalára!

Évå sívem Évå
Mocht érik å silvå
Tèritvè åz åyå
Fölsedyük háynálrå
Chütött ándyom rétècht
Nem ådott bèlölè
Kivittè å kichkèrbè
Rojách kèskènøbè
Évå sívem Évå
Mocht érik å silvå
Tèritvè åz åyå
Fölsedyük háynálrå

Évå sívem Évå
Mocht érik å silvå
Tèritvè åz åyå
Måyd fölsedyük háynålårå
Chütött ándyom rétècht
Nèm ådott bèlölè
Kivittè å kèrbè
Rojách kèskènøbè
Évå sívem Évå
Mocht érik å silvå
Tèritvè åz åyå
Måyd fölsedyük háynålårå

Èva, mon coeur, les prunes sont mures. Le dessous du prunier en est tout couvert. Nous allons les ramasser jusqu'aux aubes.
La femme de mon grand frère a fait des gâteaux feuilletés. Elle ne m'en a pas donné, elle les a amené dans le jardin aux fleurs dans une serviette brodée aux roses.